

Juridiska Nämnden

BESLUT

meddelat av Juridiska Nämnden den 9 mars 2018 i överklagat ärende enligt 14 kap. Riksidrottsförbundets (RF) stadgar (dnr 1-2018-14)

KLAGANDE

SR, medlem i NmGK

Ombud: KW

MOTPARTER

1. EF, medlem i NmGK

2. UB, medlem i NmGK

SAKEN

Fråga om farligt spel på en drivingrange m.m.

ÖVERKLAGAT

Norr- och Västerbottens Golfbunds beslut

BESLUT

den 20 december 2017, se bilaga

Bakgrund

SR tränade på NmGK:s (golfklubben) drivingrange den 22 maj 2017. EF befann sig den aktuella dagen på golfklubben tillsammans med två hundar, varav den ena hunden som heter S tillhörde UB. Efter att EF hade släppt S lös sprang hunden ut på drivingrangen. I samband med att SR slog ett slag träffades hunden av hans klubba eller bollen.

Efter att golfklubbens styrelse hade låtit utreda händelsen fann den utrett att hunden hade träffats av SRs golfklubba. Golfklubbens styrelse beslutade den 20 juli 2017 att meddela SR en varning enligt 15 kap. 1 § RF:s stadgar på den grunden att han hade gjort sig skyldig till åsidosättande av säkerhet vid golfspel och därmed skadat klubbens intressen. Beslutet har vunnit laga kraft.

EF och UB gav den 13 juli 2017 in en anmälan till Norr- och Västerbottens Golfbundet (golfdistriktsförbundet) med anledning av den aktuella händelsen. Enligt anmälan hade SR träffat hunden S med sin klubba och/eller en golfboll och därigenom gjort sig skyldig till "gravt åsidosättande av golfens etiska och moraliska regler genom grovt djurplågeri". SR bestred att han avsiktligt hade skadat hunden.

I det överklagade beslutet fann golfdistriktsförbundet genom sitt bestraffningsorgan det utrett att SR hade skadat hunden S och att han insett eller borde ha insett att det fanns risk för att han genom att slå det aktuella slaget skulle skada hunden med sin golfklubba. Golfdistriktsförbundet konstaterade att SR hade agerat grovt oaktsamt och i strid med "regler för golfvett och golfetikett" samt att han härigenom hade brutit mot 14 kap. 2 § 14 RF:s stadgar. Golfdistriktsförbundet fann att någon annan påföljd än avstängning inte kunde komma i fråga. Vid bestämmande av avstängningstidens längd beaktade golfdistriktsförbundet bl.a. att handläggningstiden hade varit relativt lång och att golfklubben hade tilldelat SR en varning enligt 15 kap. 1 § RF:s stadgar med anledning av den aktuella händelsen. Golfdistriktsförbundet stängde därför av SR från tävling eller uppvisning samt träning under tiden 2017-12-20 – 2018-08-20.

Yrkanden m.m.

SR har överklagat golfdistriktsförbundets beslut och yrkat att Juridiska Nämnden ska lämna anmälan mot honom utan bifall. Han har som grund för överklagandet anfört

sammanfattningsvis att han inte har agerat vårdslöst och att han i vart fall inte har varit vårdslös i sådan omfattning att det finns grund för att stänga av honom från golfspel. Han har vidare påpekat att annat inte är utrett än att hunden träffades av en golfboll och inte av hans klubba.

EF och UB har motsatt sig att golfdistriktsförbundets beslut ändras. De har förklarat att de överläter åt Juridiska Nämnden att bedöma vilken eller vilka bestämmelser i 14 kap. 2 § RF:s stadgar som är tillämpliga på den anmälda förseelsen.

Utredningen

Juridiska Nämnden har den 4 mars 2018 hållit muntligt förhör och syn vid golfklubbens drivingrange. Vid det muntliga förhöret har SR, EF och UB hörts. På SRs begäran har vittnesförhör hållits med BS, GW och JÅ. De två senare personerna har hörts per telefon. Parterna har även åberopat viss skriftlig bevisning, bl.a. ett veterinärintyg över de skador som har konstaterats på hunden S fyra dagar efter den anmälda händelsen.

Skäl för beslutet

Grundläggande förutsättningar för bestraffning enligt 14 kap. RF:s stadgar

Enligt 14 kap. RF:s stadgar kan en medlem i en idrottsförening som har gjort sig skyldig till en förseelse i samband med idrottsverksamhet bestraffas. För att en bestraffning ska kunna komma i fråga krävs att det är bevisat att den anmälda har gjort sig skyldig till en sådan förseelse som finns intagen i den s.k. brottskatalogen i 14 kap. 2 § RF:s stadgar. En anmäld förseelse som inte omfattas av någon av bestämmelserna i brottskatalogen ska lämnas utan bifall.

Det är anmälaren som ska styrka det som han eller hon påstår utgör en bestraffningsbar förseelse. Beviskravet är detsamma som i brottmål i allmän domstol. Det krävs alltså att det är ställt utom rimligt tvivel att den anmälda har begått den anmälda förseelsen för att en bestraffning ska kunna bli aktuell. När ord står mot ord krävs att anmälares uppgifter vinner stöd i vittnesmål och övrig utredning eller att den anmäldes uppgifter är så osannolika att de kan lämnas utan avseende.

Juridiska Nämndens bedömning av ärendet

Golfdistriktsförbundet har funnit att SR har brutit mot 14 kap. 2 § 14 RF:s stadgar. Enligt den aktuella bestämmelsen kan bestraffning ådömas den som har brutit mot specialförbunds, specialdistriktsförbunds eller annan tävlingsarrangörs tävlingsregler.

Vid spel på en golfbana gäller Regler för golfspel antagna av R&A Rules Limited, The United States Golf Association och Svenska Golfbundet. Dessa regler är sådana tävlingsregler som avses i 14 kap. 2 § 14 RF:s stadgar. Enligt nämnda regler bör en golfspelare innan han eller hon slår ett slag försäkra sig om att ingen står nära eller på en sådan plats att vederbörande kan träffas av t.ex. klubban eller bollen (se Regler för golfspel 2016-, s. 25).

Regler för golfspel gäller endast vid spel på golfbana och är därför inte tillämpliga vid träningsspel på en drivingrange. Däremot gäller naturligtvis den inom golfporten vedertagna principen om golfvett även vid träningsspel på en drivingrange. Denna princip är dock inte en sådan tävlingsregel som avses i 14 kap. 2 § 14 RF:s stadgar. Besträffning för överträdelse av principen om golfvett vid spel på en drivingrange kan därför inte ske enligt den bestämmelse som golfdistriktsförbundet har tillämpat i det överklagade beslutet.

Den bestämmelse i den aktuella paragrafen som kan komma i fråga vid farligt spel på en drivingrange är i stället 14 kap. 2 § 8 RF:s stadgar. Enligt denna bestämmelse – i den lydelse som gällde vid tidpunkten för den i ärendet aktuella händelsen – kan den som i anslutning till idrottsverksamhet har gjort sig skyldig till skadegörelse, utövat våld eller försökt utöva våld mot en annan person eller som hotat någon bestraffas. Eftersom den aktuella bestämmelsen

gäller i anslutning till idrottsverksamhet är den tillämplig vid träningsspel på en drivingrange (jfr Hübinette och Malmsten, Idrottens bestraffningsregler, sjätte upplagan, s. 41). Att uppsåtligen skada en hund är att bedöma som skadegörelse och kan därför bestraffas enligt denna bestämmelse. Enligt den s.k. legalitetsprincipen kan bestämmelsen dock inte utsträckas till annat våld eller våldsamt beteende mot ett djur eftersom det enligt bestämmelsens ordalydelse endast är våld och försök till våld mot person som kan bestraffas.

Juridiska Nämnden konstaterar att det redan av SRs egna uppgifter framgår att han var medveten om att hunden S befann sig 2–3 meter ifrån honom när han slog det slag som ostridigt träffade hunden med antingen hans golfklubba eller boll. Även om annat inte är utrett än att hunden låg stilla när han påbörjade svingen, måste det anses stå i strid med principen om golfvett att slå ett slag i den aktuella situationen. För att SR ska kunna bestraffas enligt 14 kap. RF:s stadgar krävs dock som nämnts att han har gjort sig skyldig till skadegörelse, dvs. att han uppsåtligen har skadat hunden.

Juridiska Nämnden finner att det mot SRs bestridande – och då utredningen i övrigt inte föranleder någon annan bedömning – inte är ställt utom rimligt tvivel att han hade slagit det aktuella slaget, om han hade vetat om att golfklubban eller bollen skulle träffa hunden S. Det är därmed inte bevisat att han uppsåtligen har skadat hunden.

Även om SRs agerande står i strid med principen om golfvett har han vid angivna förhållanden inte gjort sig skyldig till skadegörelse på det sätt som avses i 14 kap. 2 § 8 RF:s stadgar. Han inte heller brutit mot någon annan bestämmelse i 14 kap. 2 § RF:s stadgar. Det saknas alltså förutsättningar för att ådöma honom en bestraffning enligt det regelverk som Juridiska Nämnden har att tillämpa i detta ärende. Golfdistriktsförbundets beslut ska därför ändras på så sätt att anmälan mot SR ska lämnas utan bifall.

Svenska
Golfbundet

6(6)

BESLUT

Med ändring av Norr- och Västerbottens Golfbunds beslut den 20 december 2017 lämnar Juridiska Nämnden EFs och UBs anmälan mot SR utan bifall.

Beslutet, som gäller omedelbart, får överklagas till Riksidrottsnämnden, Box 11016, 100 61 Stockholm. Ett överklagande ska med hänsyn till mellankommande helgdagar ges in senast den 3 april 2018. Prövningstillstånd krävs.

Svenska Golfbundet

Juridiska Nämnden

Thomas Hedstrand

I beslutet har deltagit Thomas Hedstrand, ordförande, samt Jan Rebane och Cecilia Landelius. Enhälligt.